

Hilža: Haj, nanko! (Woteńdže.)

4. wustup.

Předawši bjiz Hilže.

Krasa (k. Mikławšej): A ty, mój wosobny syuko, twuju historiju wot předawšer šeu si' wodać, zo ju na posledku njěby z kisačym wobličom tu powi-
tat.

Mikławš: Ja, nanko, kisač wobličo? Njěbych wjedać, cōhadla.

Krasa: Mój Božičko! Ja djě wěm, kak so djěči zadžeržā, hdyž so nanowje k drukarnu razej žěnja a kak na tak nujnowanu macochu hladaja. Chceš-li, zo si', njědocińko, wodać, si' radžu, powitaj mi kuzjžničku nanajpřecěluišo.

Mikławš: Ale, nanko, wuznać dylbju, zo nje to wulecy zwišeli, zo budže kuzjžnička moja macocha. Chaj bych, chcech-li to njěc, štož pak přecělne powitanje so přistojne zadžeržěnje nastupa,